

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/2/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898956
Dátum vydania rozhodnutia:	09.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9015898956.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia vo veci občana Slovenskej republiky I. O., nar. XX. X. XXXX v I., bytom I., ul. V. XXX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby v Košiciach, odsúdeného v Českej republike rozsudkom Okresného súdu v Chomutove sp. zn. 47 Tm 2/2011 z 10. júna 2013, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 9. apríla 2015 v Bratislave odvolanie krajského prokurátora v Košiciach proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 10. marca 2015 sp. zn. 8 Ntc 1/2015 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie krajského prokurátora sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozhodol rozsudkom z 10. marca 2015 sp. zn. 8 Ntc 1/2015 tak, že podľa § 15 ods. 1 a § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov uznal rozsudok Okresného súdu v Chomutove v Českej republike sp. zn. 47 Tm 2/2011 z 10. júna 2013 na území Slovenskej republiky v rozsahu, ktorý sa týka trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému I. O., občanovi Slovenskej republiky za prečin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2 Trestného zákona Českej republiky v trvaní 1 (jedného) roka nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do väznice s dozorom, pričom súčasne rozhodol, že tento rozsudok sa vykoná a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. odsúdeného I. O. zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa citovaného rozsudku Okresného súdu v Chomutove sa odsúdený I. O. prečinu krádeže dopustil tak, že

1) dňa 29. 5. 2010, spolu s obvineným ml. J. R. a ďalšou odsúdenou osobou T. T., okolo 1:45 hod. v X. na ulici R. nezisteným predmetom vypáčili z bočnej strany domu č. XXXX vstupné dvere do predajne zmiešaného tovaru „Večerka“, odkiaľ odcudzili najmenej cigarety rôznych značiek a 7 kusov O2 dobíjacích kupónov, čím spôsobili poškodenému V. K. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XXXX,

D. odcudzením vecí škodu najmenej 39.655 Kč;

2) sám odsúdený I. O.

dňa 1. 5. 2010 okolo 10.50 hod. v Chomutove vo vnútri voľne prístupného areálu Válcoven trub na ulici Libušina č. 4778 odcudzil z haly bývalého skladu nebezpečných látok dva železné poklopy o rozmeroch 1 x 1,5 metra v hodnote 1.200,- Kč z majetku poškodenej spoločnosti Železářny Veselí, a.s. (teraz Z-Group Steel Holding, a. s.) so sídlom Kollárova 1229, Veselí nad Moravou.

Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí v podstate konštatoval, že sú splnené všetky podmienky na uznanie a výkon uvedeného cudzieho rozhodnutia v Slovenskej republike, predovšetkým pokiaľ ide o podmienku obojstrannej trestnosti činu, dĺžku sankcie odňatia slobody prevyšujúcej šesť mesiacov a že neboli zistené dôvody na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie krajský prokurátor v Košiciach.

Podstata jeho odvolania spočíva v tom, že nesúhlasí s názorom krajského súdu, že sú splnené podmienky obojstrannej trestnosti skutku, za ktorý bol I. O. odsúdený v Českej republike.

Podľa názoru krajského prokurátora splnenie podmienky obojstrannej trestnosti je možné jednoznačne konštatovať iba pokiaľ ide o skutok uvedený v bode 1/.

Skutok v bode 2/ vzhľadom na spôsob jeho spáchania, a síce odcudzenie kovových poklopov z voľne prístupného areálu poškodenej spoločnosti a spôsobený následok, pri škode 1.200,- Kč, rovnajúcej sa 47,01 Eur, sám osebe nenaplnia skutkovú podstatu trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. Jeho posúdenie podľa § 212 ods. 3 písm. b/ slovenského Trestného zákona neprichádza do úvahy, keďže I. O. nebol v posledných 24 mesiacoch na území Slovenskej republiky za taký čin odsúdený a právoplatné rozhodnutia českých súdov, ktoré neboli zákonom stanoveným spôsobom v Slovenskej republike uznané, nie je možné vziať do úvahy ako podklad pre takéto právne posúdenie.

Prokurátor dodal, že sa zaoberal aj otázkou posúdenia skutkov v bode 1/ a 2/ ako jedného pokračovacieho trestného činu, no z opisu skutkov vyplýva, že spĺňajú len podmienku objektívnej súvislosti pokiaľ ide o čas spáchania skutkov, ale splnenie ďalších podmienok uvedených v § 122 ods. 10 Tr. zák., čo sa týka objektívnej súvislosti v spôsobe spáchania a predmete útoku a tiež pokiaľ ide o jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin, nie je možné vyvodíť ani z opisu skutkov vo výrokovej časti, ani z odôvodnenia uznávaného cudzieho rozhodnutia.

Preto, podľa názoru prokurátora, mal byť rozsudok Okresného súdu v Chomutove uznaný len čiastočne vo vzťahu k skutku v bode 1/ s primeraným znížením uloženého trestu, pričom takýto postup, predpokladajúci dohodu vo veci konajúceho súdu s justičným orgánom štátu pôvodu, bol načrtnutý aj v podanom vyjadrení prokurátora v konaní krajského súdu v predmetnej veci.

Preto prokurátor krajskej prokuratúry navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol o ďalšom postupe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd, na podklade včas podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie krajského prokurátora nie je dôvodné.

V § 16 ods. 1 písm. a/ až m/ zák. č. 549/2011 Z. z., v znení neskorších predpisov, sú vymenované dôvody, pre ktoré súd obligatórne odmietne uznať a vykonať rozhodnutie vydané súdom členského štátu Európskej únie na území Slovenskej republiky. Zhodne s Krajským súdom v Košiciach, ktorý vo veci rozhodol ako príslušný súd podľa § 12 ods. 1 vyššie citovaného zákona, aj Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že žiadny konkrétny dôvod vymedzený v § 16 ods. 1 na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia v predmetnej veci neexistuje. Niet ani fakultatívneho dôvodu na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 2 citovaného zákona.

Keďže v danom prípade v doručenom osvedčení podľa článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady Európskej únie č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 orgánom štátu pôvodu nie je trestný čin, za ktorý je možné v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou najmenej tri roky (sadzba je podľa Trestného zákonníka Českej republiky šesť mesiacov až tri roky) označený niektorou z kategórií uvedených v § 4 ods. 3 zák. č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov, bolo potrebné v zmysle § 4 ods. 1 citovaného zákona zaoberať sa otázkou vzájomnej trestnosti skutku, za ktorý bol I. O. odsúdený v Českej republike.

Krajský súd v Košiciach v napadnutom rozsudku konštatoval, že z popisu skutku je bez pochybností zrejmé, že napĺňa znaky trestného činu aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Je síce pravdou, že krajský súd sa mohol detailnejšie zaoberať touto otázkou, najmä ak prokurátor v konaní pred krajským súdom sa vyjadril v tom zmysle, že podmienka vzájomnej trestnosti nie je splnená, pokiaľ ide o skutok pod bodom 2/ rozsudku Okresného súdu v Chomutove. Napriek tomu so záverom krajského súdu, že aj táto podmienka je splnená, sa stotožňuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Týka sa to aj ďalších podmienok uvádzaných v rozhodnutí krajského súdu.

Odvolacia námietka krajského prokurátora nie je opodstatnená. Z právnej kvalifikácie skutku Okresným súdom v Chomutove, ako aj z právnej vety jeho rozsudku i odôvodnenia na str. 7 rozsudku vyplýva, že Okresný súd v Chomutove posúdil konanie odsúdeného I. O. ako jeden pokračovací trestný čin krádeže spáchaný dvomi čiastkovými útokmi. Je evidentné, že ako časovo prvý bol spáchaný samostatne odsúdeným I. O. čiastkový skutok pod bodom 2/. Bol spáchaný 1. mája 2010 v Chomutove a o necelý mesiac na to 29. mája 2010 tiež v Chomutove bol spolu s ďalšími obvinenými spáchaný čiastkový skutok pod bodom 1/. Okresný súd v Chomutove konštatoval, že odsúdený I. O. je špeciálnym majetkovým recidivistom a posudzovaného trestného činu sa dopustil krátko po začiatku skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia s dohľadom, no s probačnou a mediačnou službou nespolupracoval.

Z tohto rozsudku, i z obsahu ostatných dôkazných prostriedkov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli, vo vzťahu k osobe odsúdeného I. O. je zrejmé, že predtým, než odišiel do Českej republiky, bol v priebehu šiestich rokov viackrát odsúdený v Slovenskej republike, a to vo všetkých prípadoch pre trestný čin krádeže, v jednom aj pre trestný čin lúpeže. V Českej republike bol od roku 2007 do roku 2010 šesťkrát odsúdený, a to z podstatnej časti pre trestné činy krádeže a v predmetnom prípade rozsudkom Okresného súdu v Chomutove znovu za trestný čin krádeže. Bol postihovaný aj za priestupky majetkovej povahy. Uvedené skutočnosti charakterizujú osobu odsúdeného I. O. v tom zmysle, že majetkovou trestnou činnosťou, a špeciálne krádežami, si zadovážoval prostriedky na obživu. Je zrejmé, že to bolo jeho motiváciou aj v predmetnom prípade a to tvorilo aj jednotiaci zámer a subjektívnu súvislosť v zmysle § 122 ods. 10 Tr. zák.

Za daných okolností aj v Slovenskej republike by bolo možné posúdiť konanie odsúdeného I. O. uvedené v uznávajúcom rozsudku v bodoch 1/ a 2/ ako jeden pokračovací trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., so započítaním škody spôsobenej čiastkovým útokom v bode 2/ uznávajúceho rozsudku do celkovej škody malej, spolu so škodou uvedenou v bode 1/, pričom sčasti v bode 1/ by išlo o trestný čin krádeže aj podľa odseku 2 písm. a/ § 212 Tr. zák.

Preto aj keď by nebolo možné posúdiť konanie odsúdeného I. O. ako trestný čin podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. (podmienka, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch v Slovenskej republike postihnutý) alebo podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. (podmienka, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch v Slovenskej republike odsúdený), bolo by možné jeho konanie posúdiť ako jeden vyššie uvedený pokračovací trestný čin krádeže.

Vzhľadom na to krajský súd správne rozhodol o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia.

Zaradenie odsúdeného I. O. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia je zodpovedajúce svojim charakterom a podmienkami tomu zaradeniu, ako bolo o spôsobe výkonu trestu rozhodnuté rozsudkom súdu Českej republiky uznaným na území Slovenskej

republiky.

Keďže odvolanie krajského prokurátora nebolo dôvodné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho podľa § 518 ods. 4 Tr. por., ako špeciálnym ustanovením na toto konanie, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.